

til det ærede Medlems Overvejelse, og han vil da kunne forstaa, at jeg har noget ondt ved at følge hans Opfattelse. Jeg forstaaer imidlertid godt, at det ærede Medlem, for hvem Toldspørgsmaal saa at sige er en Livsopgave, er tilbøjelig til at nøjes med et mindre Bevis paa de Punkter, hvor der er noget, der generer, end vi andre vilde være tilbøjelige til. Det forstaaer jeg godt, ja, udmærket godt. Jeg haaber imidlertid, at det ærede Medlem vil forstaa, at vi, der se noget anderledes paa Tingene, som vel anse en Toldforandring for at være meget vigtig, men dog ikke for saa vigtig, at man skulde have den ved at sætte alle andre Hensyn til Side, ønske noget mere end Paastande og moraliske Talemaader.

Neergaard: Jeg skal ogsaa følge den højtærede Formands Hensikling, og jeg kan saa meget lettere gøre det, som jeg med Hensyn til Spiritusafgiften har udtalt mig efter min Mening tilstrækkelig tydeligt under den foregaaende Sag, saa at jeg ikke behøver at komme tilbage til, hvad jeg en Gang har udtalt. Jeg har kun begært Ordet for at imødegaa nogle Betragtninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen). Jeg skal ikke her komme ind paa det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til Anvendelsen af Brændevinsstatten, og i alt Fald skal jeg ikke komme dybt ind paa, hvad han mente, nemlig, at det ikke skulde være tilraadeligt at bruge Brændevinsstatten til dermed at kompensere Toldnedgangen paa Livsformødenheder. Jeg skal kun ganske kort gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at det ærede Medlem i Slutningen af sin Tale var noget inde derpaa, i alt Fald alternativt, idet han nævnte Raffetolden som en Told, der vel egnede sig til Kompensation med Brændevinsafgiften, men jeg forstod det ganske vist som noget, der var mere subsidiært for det ærede Medlem, idet han principalt ønskede en anden Anvendelse. Hvis man nogen Ginde kommer til en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, — og jeg er, som jeg udtalte ved den foregaaende Sags Behandling, fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at en saadan Forhøjelse, som her foreslaas, vil være uigennefsørlig — tror jeg, der maa stilles Betingelser derfor, og iblandt dem, som det ærede Medlem og jeg stille, er da den, at man kommer til en dybere gribende Reform til Gavn for de ubemidlede Samfundsklasser, og her vil da Medsættelse af Tolden paa Livsformødenheder være en af de Betingelser, jeg ikke vil kunne fravige. Hvad det ærede Medlems Plan om en Forsørgelsesanstalt angaar, kan han ikke vente,

at man paa staaende Fod skal tage Standpunkt til en saa overordentlig indgribende Plan, som overflødiggjør Fattigforsørgelsen og Alderdomsforsørgelsen. Man maa have længere Tidertil. Jeg behøver ikke at tilføje, at det ærede Medlems Kundskab og Indsigt angaaende dette Spørgsmaal med Rette nyder saa megen Tillid i denne Sal, saa at der, naar han fremkommer med et saadant Forslag, vil være tilstrækkelig Grund for os alle til at overveje det. Da den højtærede Formand ikke gjorde nogen Indsigelse mod, at det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger angaaende Vintolden og saaledes vendte tilbage til Toldtariffen, eftersom dette Spørgsmaal staar i Forbindelse dermed, antager jeg, at den højtærede Formand heller ikke har noget imod, at jeg imødegaa det ærede Medlem. Det ærede Medlem begyndte med at sige noget, der passer udmærket godt i mit Kram, idet han ankede over, at Tolden, der var foreslaaet, vilde komme til at staa i et ret betydeligt Misforhold til Værdien. Det ærede Medlem paaviste det uheldige i, at Tolden i visse Tilfælde kun vilde blive en lav Besatning i Forhold til Værdien, medens den i andre Tilfælde kunde overstride 100 pCt. Det glæder mig at høre, at vi have en Meningsfælle i det ærede Medlem, og at han indtager et lignende Standpunkt som det principielle Standpunkt, som baade jeg og det øvrige Mindretal have indtaget i Toldkommissionen med Hensyn til Værditold i Almindelighed. Det ærede Medlems Betragtninger vilde jo med fuldkommen lige saa stor Ret, i nogle Tilfælde endog med større Ret, kunne gælde over for andre Varearter, hvor Mindretallet ikke har foreslaaet Værditold, og hvor der kunde ansøres ganske de samme Grunde for den. Imidlertid har Mindretallet aldrig paa noget Punkt tabt af Sigte kun at stille Forslag om saadanne Ting, der kunde gennemføres, og derfor have vi været nødt til at stille vore Fordringer med Hensyn til Værditolden meget lavere, end vi kunde have ønsket. Men det glæder mig at høre, at vi have det ærede Medlem til Meningsfælle med Hensyn til Værditold, og det ærede Medlem skal ikke javne min Støtte, hvis der skulde være nogen som helst Mulighed for at kunne gennemføre slikt. — Det ærede Medlem brugte en lidt bitter Vending om Mindretallets Stilling til Brændevinsstatten. Det lod næsten, som om det ærede Medlem mente, at vi vilde give Brændevinen en monopoliseret Stilling, idet vi have foreslaaet en forhøjet Told paa Vinen, men ikke paa Brændevinen. Det er nu ikke ganske Tilfældet, for, hvis det ærede Medlem vil